

OKTOBER?

4.mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund

1975

LEDER:

Dette nummeret av 4. mai legger hovedvekt på streik og streikestøttearbeidet. Litt om årsakene til dette. Vi har i den siste tida i NKS hatt en rekke diskusjoner om innrettinga av arbeidet vårt. Dette avspeiler seg blant annet i hovedoppgava vår i høst, og i den skjerpna kampen mot revisjonismen.

Hovedpoenget er at vi som en kommunistisk studentorganisasjon må rette arbeidet vårt inn på arbeiderklassens kamp. Noe som betyr at for eksempel intersekampen ikke kan betraktes som en selvsagt hovedoppgave for NKS, men at partiets og arbeiderklassens krav må settes i høysetet. Å undervurdere partiet og arbeiderklassens ledende rolle, å sette de intellektuelle over eller på samme linje, er revisjon av et av marxismen-leninismens grunnleggende prinsipper. Det har vært en tendens til dette i NKS, og i hele den revolusjonære bevegelsen i Norge.

I den siste tida har vi gjort en rekke framskritt i kampen mot denne feilaktige linja hos oss sjøl. Vi har gjort store framskritt i diskusjonen om partiets og arbeiderklassens ledende rolle, og i å sette dette ut i praksis. Streikestøttearbeidet og intensiveringa av det, må sees på som et ledd i denne kampen mot høyre. Gjennom dette arbeidet **retter** vi konkret og i praksis arbeidet vårt inn på arbeiderklassen og fører ut arbeiderklassens ut arbeiderklassens politikk på de høyere lærerstedene.

En del kamerater synes å tru at vi nå vil gå mot roligere tider på streikefronten. Hitra-streiken er avslutta og Hammerverksaka kan bli avslutta i løpet av kort tid. Dette er ikke riktig. Når dette skrives er et forslag om politisk streik mot statsbusjettet ute til avstemning blant de som jobber på ungdomskontoret i Oslo. Det er stor sansynlighet for at vi kan få viktig politisk streik i nær framtid. Stemninga er overveldende for streik.

Litt om prioriteringa: Rekrutteringa er fortsatt var eksterne hovedoppgave, sjøl om streikestøttearbeidet er viktig. Å bygge ut den kommunistiske bevegelsen er en av de beste måtene å rette politikken inn på arbeiderklassen. Men å oppsummere høstens hovedoppgava som velykka gjennomført, uten å ha drivi et omfattende streikestøttearbeid er ikke mulig.

Dette må sjølsagt vurderes konkret. Et lag som har drivi bra rekruteringsarbeid, men ikke noe serlig streikestøtte bør opp-prioritere streikestøtte. Et lag som har drivi et omfattende streikestøttearbeid, bør tenke etter om det ikke sn uten å ha rekrutert, bør tenke etter om det ikke er på tide å få alle de bra folkene en har kommet i kontakt med gjennom dette arbeidet, som medlemmer i NKS. Kamerater, disse to oppgavene utelukker ikke hver andre. Et godt frontarbeid er et utmerket grunnlag for rekrutteringa.

STYRK ARBEIDERKLASSENS POLITIKK BLANT STUDENTENE

BYGG UT DET KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUNDET

STYRK STREIKESTØTTEARBEIDET

MATRIALE TIL MÖTE

OM VÅR POLITISKE LINJE I STREIKESTØTTEARBEIDET

Storparten av laga kiemper nå med framgang for å få streikestøttekomiteer før jul. Resten må sette igang raskt. Framgangen skyldes bl.a. konsolidering på arbeiderklassens ledende rolle og konsolidering nå at SV er et borgerlig arbeiderparti som må bekjemmes. Enheten i disse strategisk viktige spørsmålene må ikke rokkes. Den må befestes ved at vi går i dybden og bredden og ikke nøyer oss med en overfladisk konsolidering. Streikestøtte er et kampsområde som kan gi både oss og massene grundigere forståelse av disse spørsmålene.

AKP(m-l)'s linje (ivf. Klassekampen) har ført til framgang i streikekampene, kampen mot suspensjoner, i skattestreiken. Partiets linje for støttearbeidet har vunnet tilslutning i massene. På samme tid har denne linje lyktes i å avsløre revisjonismen for massene i sak etter sak. Framgangen i streikestøttearbeidet for NKS bygger på partiets korrekte linje. Samtidig har det i NKS sitt arbeid vært en partifiendtlig linje som har vært underordna, men gjort skade.

ET EKSEMPEL PÅ UTSLAG

AV DEN PARTIFIENDTLIGE LINJA:

I streikestøttekomiteen på Universitetet i Oslo fremmet vi en resolusjon til støtte for de suspenderte på Nyland og i Bergen. I denne resolusjonen ble SV og DNA karakterisert som borgerlige arbeiderpartier. En resolusjon med både støtte til Hamnerverkarbeiderne og en prinsipperklæring mot SV ble fremmet i DNS. I begge tilfellene er det gjort sjølkritikk for massene.

Eksempelene er ikke enkeltstående. Linjene de representerer får uttrykk i interessekamparbeidet, i anti-imperialistisk arbeid, i styrke-akp-kampanjen osv.

"Det er ikke nok å ha en riktig linje", sier Dimitrov. "Lenins og Stalins politiske og taktiske genialitet, trer tydeligst og klarest fram av deres mestervrige evne til å lede massene til å forstå partiets riktige linje og paroler på grunnlag av egne erfaringer".

Var disse resolusjonene egnet til å få forståelse i massene for Hamnerverkarbeidernes krav, for kampen mot suspensjonene og revisjonismens reaksjonære karakter? En konkret analyse av motsigelsene i massene gir svaret. USV kunne trekke seg fra streikestøttekomiteen fordi "komiteen gikk til frontalangrep mot SV". Diskusjonen i massene ble i en viss grad om "dette var splittelsespolitikk", "om AKP(m-l) hetser". Det gikk på bekostning av konsolidering mot suspensjonene, økt støtte til Hamnerverkarbeiderne og gryende forståelse for revisjonismen. Framfor å ta grundige diskusjoner med massene om det borgerlige arbeiderpartiet, en diskusjon som må ta tid (!), proklamerer vi at enten er du enig med vår analyse av SV, eller så får du trekke deg ut av komiteen. Dette er vulgarisering av kampen mot revisjonismen som står stikk i strid med Dimitrovs lærdommer. Den skyver massene i armene på revisjonismen, skyver dem i passivitet og tjener til at revisjonismen forskanser seg. Det som er klart for oss, er ikke uten videre klart for massene. Metoden med diskusjon og overbevisning kan ikke er-

stattes med byråkratiske vedtak Revisjonismen kan ikke bekjempes i en håndvending, å tro det er i realiteten å undervurdere revisjonismen grovt!

POLITIKK OG TAKTIKK.

"Taktikken er en del av strategien, underordnet og med det formålet å tjene strategien. Taktikkens viktigste oppgave er å bestemme de veiene og midlene, formene og metodene for kampen som samsvarer best med den konkrete situasjonen på et gitt tidspunkt og best forbereder den strategiske framgangen". (Stalin om strategi og taktikk.) NKS har tre strategiske mål i sitt streikestøttearbeid:

- styrke arbeiderklassen og dens forbundsfeller sin kamp for dagskrav og sosialismen,
 - vinne hovedtyngden av studentene til støtte for denne kampen,
 - nedkjempe hindringer for dette arbeidet.
- Den moderne revisjonismen er borgerskapaets mest effektive våpen i en rek-

ke av disse kampsakene.

Taktikken i de nevnte eksemplene motarbeider våre strategiske mål. Kameratene som laget resolusjonen neglisjerer analysen av den konkrete situasjonen. Er det lagt et grunnlag i massene gjennom diskusjon av konkrete eksempler, kamp mot revisjonistisk teori som tilsier at vi isolerer SV med resolusjonene? Nei. Tar denne tilsynelatende revolusjonære taktikken hensyn til de motsigelsene som finnes mellom SV-ledelsen og SV-sympati-

sørene på suspensjonsspørsmålet? Nei.

Den legger opp til å dempe ned motsigelser i SV i synet på suspensjonene til fordel for "skyttergravskrig" mellom SV og AKP(m-l). Den behandler SV som en blokk, uten indre motsigelser. Det finnes i virkeligheten en mengde motsigelser i SV som svekker den moderne revisjonismen. Sjølsagt må vi utnytte dem for å trekke ærlige folk, i og utafør medlemsrekken, over på klassekampens grunn.

"Vi vil ikke fordømme medlemmene og tilhengerne av SV. Blant dem har vi mange gode kamerater som står oss nær. Det store flertallet av SV-folk er ærlige og bra folk, folk som ikke har gjennomskuet hvor den politikken som SV nå driver, fører hen. Og vi vil heller ikke være "reine på henda" og avvise enhet med den borgerlige ledelsen i SV, dersom en slik enhet i sak kan tjene en god linje, i arbeidsfolks interesser". (KK nr. 38.)

"Hele bolsjevismens historie både før og etter Oktoberrevolusjonen er fullt av tilfeller av manøvrer, overenskomster, kompromisser med andre, også med borgerlige partier" (Lenin i Radikalismen).

Opportunistisk taktikk er det hvis vi "ofrer" de strategiske målene til fordel for kortvarige seire. Et eksempel er å ikke ta opp suspensjonssaka i komiteene av frykt for motsigelser med folk som vil forsvare dem. Revolusjonistisk og opportunistisk taktikk har det til felles at de begge tjener den moderne revisjonismens oppslutning i massene.

PARTI OG FRONT.

Vi trenger et kommunistisk parti og en revolusjonær studentbevegelse som kan gå i spissen for dagskampen og kampen for sosialismen. Og vi trenger enhetsfronten som forener alle som lar seg forene på klassekampens grunn.

Partiet og fronten tjener begge de strategiske målene vi har i støttearbeidet. Men de har ulike oppgaver og må ikke forveksles mht. taktikken. I streikestøttearbeidet er det grunnlag for brei enhet i studentmassen for kamp mot den økonomiske krisa, for de borgerlig-demokratiske rettighetene, mot borgerskapets forsøk på å splitte kampen med anti-kommunisme. Men mange av de som står på den riktige sida, støtter ikke AKP(m-l)s partiprogram. En del av dem stemte SV ved siste valg. Streikestøttekomiteenes oppgave er å smi denne enheten fast og rette den mot framstøtene der de kommer. Det betyr studier/diskusjoner på Hammerverk-saka, på suspensjonene i fagbevegelsen, på små- og mellom-bøndenes kamp, på statsbudsjettet og den økonomiske krisa, på nye aksjoner som kommer. Diskusjonene må målrettes mot propaganda fra komiteene, innsamlinger, og aksjoner komiteene setter igang. Det er en betingelse for å avsløre revisjonismen at det er enhet på f.eks. suspensjonene. Derfor tjener disse diskusjonene til å smi enheten mot de SV-lederne som støtter suspensjonene.

SV-ledere i komiteene som støtter suspensjonene har forsøkt å lage almene diskusjoner om SV kontra AKP(m-l), om SV er et borgerlig arbeiderparti osv. KUL har ikke lyktes i forsøkene på å lage revolusjonære komiteer, men forsøker å oppnå dette ved å føre kamp mot marxismen-leninismens teori om f.eks. bonde-spørsmålet og de borgerlig-demokratiske rettighetene og studentenes klassebasis. Begge disse diskusjonene er viktige. De må føres i og utafor komiteene. Men de må ikke få lamme komiteene og gjøre dem til diskusjonsklubber som ikke får diskusjon og konsolidering på de aktuelle oppgavene komiteene har.

Partiet og NKS har som oppgave å gå i spissen for disse diskusjonene og ta dem opp ut fra en vurdering av hva som til enhver tid tjener massekampen. Vi har også plikt til å lage kommunistisk propaganda som setter de enkelte kampene i et større perspektiv. F.eks. propagandere hvorfor bare proletariatets diktatur sikrer arbeiderklassen demokrati, revisjonismens klassegrunnlag i arbeideraristokratiet, føre uforsonlig kamp mot SV-ledelsens politikk og andre som fører ut en borgerlig politikk og forsvaret borgerskapets diktatur.

ENHET - KRITIKK - ENHET.

Metoden for å løse motsigelser i massene er verken bare enhet eller bare kamp. Borgerlig indoktrinering og hets-offensiver som dem vi har sett i høst skaper motsigelser i massene. Derfor er det nødvendig å ta kamp i massene for at suspensjonene på Nyland, i Grafisk, i Bergen var reaksjonære, og gjennom metoden med overbevisning vinne massene på den riktige sida. Å unnlate å ta opp dette, er knep for McCarthyismen og uttrykk for degenerering å la NKP i 50-åra. Bare massenes bevegelse kan slå hetsen tilbake.

Samtidig er det i strid med virkeligheten og en linje for å isolere kommunistene, hetrens formål, å erklære at de som ikke avviser SV som et borgerlig arbeiderparti støtter suspensjonene.

AVVIKETS KARAKTER

Det kan dokumenteres unnfallenhet og knefall for rekkejonen i støttearbeidet, spesielt i tilfeller der vi ikke har kjøpet for at komiteene skal ta opp suspensjonene og Hitrabønder kamp.

Avviket i resolusjonsekseplene er kjennetegnet ved proklamasjoner og lettvinte sluttninger (fra at SV-ledelsen støtter suspensjonene til at SV er et borgerlig arbeiderparti.) Det avviser vitenskaplighet til fordel for subjektivisme. (bl.a. uttrykt i at SV stemples som sosialfasistisk, når det er korrekt å si at det er idag, og uvitenskaplig å si at det med sikkerhet kommer til å bli det.) Videre uttrykker avviket ønske om raske seire som slår ut i at de tas på forskudd, dvs. som sterk utålmodighet. Det tar for gitt at massene, liksom oss sjøl, har "avslørt" SV og glemmer at vi har diskutert dette spesielt bl.a. på sommerleirene. Det neglisjerer god propaganda i suspensjonssaka for å møte borgerhetsen, neglisjerer behovet for grundige diskusjoner.

Avviket er en vulgarisering av kampen mot revisjonismen og kampen for enhet i massene på politisk grunnlag. Det er det Lenin kaller revolusjonisme. Røttene er småborgerlige, de finnes i det materielle grunnlaget til studentbevegelsen som i motsattning til fasthet avler vakling, kollektiv disiplin avler individualisme, tålmodighet avler spontanitet og overflørt. Når sånne tendenser vises seg i studentbevegelsens ledelse, i NKS, er det grunn til å føre uforsonlig kamp mot den. Det er vi som må gå foran og stille krav om vitenskaplighet, tålmodighet, stand-

haftighet, disiplin og fasthet. Det er i vårt arbeidsområde den småborgerlige revolusjonismen i første rekke har sitt klassegrunnlag.

SAMMENFATNING

Streikestøttearbeidet har vist at kampen mot revisjonismen må føres konsekvent om støttearbeidet skal utvikles. Høyrefeill er hovedfaren i NKS alment og også en viktig hindring for streikestøttearbeidet. I streikestøttearbeidet og på andre kampområder har et venstreavvik, småborgerlig revolusjonisme, hindret kampen mot revisjonismen og kampen mot høyrefeill i forbundet. Både høyre og venstrefeill har det til felles at de hindrer kampen mot revisjonismen. Venstreavviket er derfor venstre i form, men høyre i innhold.

LAGSMØTET

1. Drøft prinsippene for enhetsfronten. Som Dimitrov og Mao Tse-tung brykker dem opp i artiklene under studiene. Legg vekt på forholdet mellom politikk og taktikk, enhet og kamp, parti og front.
2. Hvilke strategiske oppgaver har streikestøttearbeidet.
3. Drøft grunnlaget vi mener streikestøttekomiteene skal stå på. Ta spesielt opp taktikken i forhold til SV. (KUL bør tas opp etter vurdering av deres lokale betydning.) Bruk lokale eksempler fra støttearbeidet som grunnlag for diskusjon. Har vår linje vært korrekt lokalt?

STUDIER:

Dimitrov: Enhetsfrontens betydning (s.56-58). Enhetsfrontens innhold og form (s.61-65) og Det er ikke nok å ha ei riktig linje (s.146-151).
Tilleggs litteratur: Dimitrov kap 2,3 og s. 127-151. Mao: Aktuelle problemer i den antijapanske enhetsfronten. Stalin: Om Leninismens grunder, kap VII, Strategi og taktikk.

Det er klart for alle at det imperialistiske verdenssystemet er inne i ei dyp og omfattende krise.

Denne krisa griper også om seg i Norge, og skyter stadig fart. Permitteringer, oppsigelser og nedleggelser er noe vi kan lese om hver eneste dag, sjøl om Aftenposten desperat spår lysning og oppgang.

I denne situasjonen prøver borgerskapet å velte byrdene over på arbeiderklassen og andre deler av det arbeidende folket. De forsøker å styrke klassestatens diktat ved at NAF og DNA/LO jobber in-

tenst for å sentralisere indeks og tariffoppgjøra, og ved at de prøver å få Skånlandutvalget inn bakveien.

Både krisa, prisstigninga og sentraliseringa skaper objektive vilkår for økt kamp i arbeiderklassen og andre deler av folket. Det betyr at vi ikke kan regne med å gå roligere tider i møte. Dette betyr at vi kommunister må skjerpe oss, ruste oss til kamp for å gå i spissen for den kampen som blir reist. Og at vi kommunister ved de høyere lærerstedene må ruste oss til å gå i spissen for støttearbeidet til de kampene som kommer.

OM STREIKER

En spesiell viktig del av klassekampen er streikekampene. Hvorfor er en streik idag en viktig begivenhet? Lenin sier:

Hvilken betydning har så streik for arbeiderklassens kamp? For å besvare dette spørsmålet må vi først få en bredere forståelse for streik. Som vi har sett er det under avtale mellom arbeider og arbeidsgiver at lønningene blir bestemt, og hvis den enkelte arbeider under disse forholdene overhodet ikke har **noen makt**, er det klart at arbeiderne må kjempe samlet for **kra-**vene sine. De er nødt til å organisere streiker for å forhindre arbeidsgiveren fra å senke lønningene, eller for å oppnå høyere lønn. Vi vet at arbeiderne streiker i alle land der de har det kapitalistiske system. Overalt, både i de europeiske landene og i Amerika føler arbeiderne seg maktesløse når de står splittet, bare samlet kan de øve motstand mot arbeidsgiverne - enten ved å streike, eller ved å true med streik.

Lenin: Om streik.

Eller som Marx sier det:

I alle de tilfelle jeg har behandlet - og det er 99 av 100 - har dere sett at en kamp for lønnsforhøyelse bare kommer som en følge av tidligere forandringer og er det nødvendige resultat av tidligere forandringer i produksjonsmengden, arbeidets produktivkraft, arbeidsverdien, pengeverdien, utstrekningen eller intensiteten av det utpressede arbeid, svingningene i markedsprisen, som avhenger av fluktasjonen i tilbud og etterspørsel og som foregår i samsvar med de ulike faser i det industrielle kretsløp - kort sagt: denne kampen er arbeiderens reaksjon på tidligere handlinger fra kapitalens side.

Marx: Lønn, pris og profitt.

Marx og Lenin peker her på at arbeiderklassens utgangspunkt under kapitalismen er et forsvar mot kapitalens angrep. At arbeiderklassen befinner seg i en strategisk defensiv posisjon.

Men er dette tilstrekkelig for å forstå hvorfor en streik er viktig? Er det ikke slik at det er blant arbeidere som har vært ute i streik eller annen kamp at vi finner flest kommunister, er det ikke blant disse det kommunistiske partiet har størst oppslutning? Dette peker på at streiken også har en annen side.

Likevel er det streikekampene, som er sprunget ut av selve det kapitalistiske samfunnets vesen, som betegner begynnelsen på arbeiderklassens kamp mot dette samfunnssystemet. Når de rike kapitalistene blir konfrontert med de eiendomsløse arbeiderne enkeltvis, betyr dette absolutt slaveri for arbeiderne. Men når de eiendomsløse arbeiderne forener seg er forholdene anderledes. Fabrikkene, godseierens jord, maskinene, jernbanene osv. er alle hjul i en kjempemessig maskin - maskinen som utvinner forskjellige produkter, foredler dem, og leverer der til bestemmelsesstedet. Det er arbeideren som setter denne maskinen i bevegelse ved å dyrke jorda, lage bruksgjenstander i fabrikkene, bygge hus, fabrikkar og jernbaner. Når arbeideren nekter å arbeide truer hele maskinen med å stanse. Enhver streik minner kapitalisten om at det er arbeiderne og ikke de selv som er herrer - de arbeidere som stadig mer høylydt hevder sine rettigheter. Enhver streik er en påminnelse for arbeiderne om at deres stilling ikke er håpløs, at de ikke står alene. Ved enhver streik gjør tanker om sosialismen seg sterkt gjeldene blant arbeiderne, tanker om hele arbeiderklassens frigjøring fra kapitalens undertrykkelse.

Lenin: Om streik.

Nettopp her ligger det kvalitative skillet i måten å forstå streik på. Da Hammerverkarbeiderne skulle lage et opprop som oppfordra folk til å støtte den kampen som de fører, konsentrerte de seg i all hovedsak om de politiske perspektivene på kampen, om for

svaret av de borgerlig demokratiske rettighetene. Da SV i Stavanger ble oppfordra til å støtte dette oppropet gikk de inn for å forandre det til hovedvekt ble lagt på hvor synd det er på Hammerverkarbeiderne som ikke har jobb osv.

Det samme skjer i støttekomiteene. SV nekter at disse skal utvide grunnlaget sitt, og også støtte andre som er ute i kamp. De ser ikke at alle disse kampene er uttrykk for en politisk bevegelse som det er viktig å utvikle og å støtte opp om, men konsentrerer seg om at nå er det noen som det er veldig synd på som vi må samle inn penger til.

Det er ingen tilfeldighet at sosialdemokrater og revisjonister som frykter sosialismen, gjør alt de kan for å hindre at disse perspektivene skal komme fram i en streik. Revisjonistene har forskjellige metoder for sitt sabotasjearbeid innafor arbeiderklassen. SVs faglige utvalg går aktivt imot streikestøttekomiteene, andre steder er de kanskje nødt til å gå med, Men den politiske linja her har samme funksjon; Å knekke streiken å støttearbeidet ved å spre misstøtte og forvirring og å splitte kjempende grupper fra hverandre.

Enhver streik krever sin fryktlige pris av det arbeidende folket, en pris som bare kan sammenliknes med krigens herjinger. Til tross for disse lidelser forakter arbeiderne dem som lar arbeidskameratene i stikken og treffer avtaler med arbeidsgiverne. Det er ofte nok at en fabrikk streiker, til å utløse streiker i en hel rekke bedrifter. Hvilken enorm moralsk innflytelse streiker har! Hvilken virkning har det ikke på arbeiderne å se at kameratene deres ikke lenger er slaver, men - om bare for en tid - mennesker på like fot med de rike!

Lenin: Omstreik.

IKKE SJØLVE KRIGEN

Sjøl om en streik er viktig som kampmiddel, må vi allikevel vokte oss for å overdrive dens betydning. Streiken har sin klare begrensning som kampmiddel. Den faglige kampen er i sitt utgangspunkt arbeidernes kollektive kamp mot arbeidskjøperen for å oppnå bedre betingelser i salget av sin arbeidskraft. Kampens grunnlag og dens middel. streiken er av økonomisk art. Og i dette ligger også dens begrensning.

Det skal ikke mer til enn en krise i selve industrien, før fabrikkene med hensikt forårsaker streiker fordi de tjener på å stanse arbeidet for en tid tappe arbeiderne for midler. Derfor kan ikke arbeiderne under noen omstendighet støtte seg utelukkende til streikekamper og streikeforeninger.

Lenin: Om streik.

Derfor må vi kommunister alltid propagandere at det bare er gjennom en sosialistisk revolusjon og under proletariats diktatur at arbeiderklassen og dens allierte kan sikre levestandard og gå framover. Men revolusjonen kommer ikke rekende på ei fjøl. Skal den proletariske revolusjonen lykkes trengs det en militant og kampvillig arbeiderklasse under ledelse av et sterkt kommunistisk parti. Men er det ikke slik at også sett i forhold til dette spiller en streik en betydelig rolle? Hvis ikke arbeiderklassen og partiet reiser kamp mot krisa, i indeks og tariffoppgjøret, så rykker borgerskapet fram på bekostning av oss. Betyr ikke dette nettopp ei svekking av de kampkrafta som det er nødvendig å utvikle for å kunne gjennomføre revolusjonen? Hver gang vi kommunister unngår å gå i spissen for å reise streiker, hver gang vi unngår å gå i spissen for streikestøttearbeidet, betyr det at vi skyver målet fra oss.

La oss ta noen eksempler fra andre spørsmål vi mener er av avgjørende betydning for at arbeiderklassen skal stå rusta til det endelige oppgjøret. Vi kommunister har alltid hevdet at staten er monopolkapitalens stat, at DNA/LO-toppen tilhører monopolborgerskapet, at SV som parti representerer borgerskapets ideologi i arbeiderklassen (sjøl om vi ikke har gjort dette konsekvent nok). Men det er ikke tilstrekkelig at vi kommunister veit dette. Skal vi noengang oppleve en seierrik revolusjon i Norge er det nødvendig at disse erfaringene blir det store flertall av det arbeidende folkets egne erfaringer. Nettopp i dette spiller streiken en stor rolle.

For å få gjennom krava måtte kampen nødvendigvis rette seg mot monopolkapitalen ved NAF og bedriftsledelsen, LO-pampene, avtaleverket og arbeidsretten. **Ovnshusarbeiderne tok saken i egne hender og stolte på egne krefter.** Aksjonen blei styrka ved solidariteten fra arbeiderne på resten av bedriften, folk i bygda og arbeidsfolk over hele landet. Enheten var vårt sterkeste våpen. Resultatet av streiken er bare midlertidig. Under kapitalismen må arbeiderne alltid kjempe. Eierinteressene vil alltid forsøke å undergrave det som er oppnådd. Arbeiderne kan bare få de verdier de skaper under en annen samfunnsform.

Fra uttalelse fra Sauda-arbeiderne etter streiken i 1970.

Vi kommer til å gå i faglig 1.mai Front, rett og slett fordi det er en naturlig konsekvens av hva vi lærte under streiken. Samorg.toget er et regjeringstog, og vi oppdaga under streiken hvem som er våre venner og hvem som er våre fiender. Vi går ikke i tog med våre fiender. Det ville være et forræderi mot arbeiderklassen. Og når det gjelder SV, så avslører de

seg sjøl. De følger etter DNA på samme linje 1. mai - og de får mer og mer et preg av å være et støtteparti for DNA.

Telefonsentralmontør i interju i KK.

Det er sikkert mulig å trekke fram haugevis med slike eksempler.

- Streiken er et viktig middel i kampen mot borger- skapets angrep arbeiderklassen.
- Streiken får fram perspektiver ut over streiken. Arbeiderne lærer å stole på egne krefter og viser hvilken makt klassen har.
- Streiken lærer de streikende at staten griper inn på klassefiendens side.
- Streiken viser karakteren til DNA/LO-toppen og til revisjonistene.
- En streik viser betydninga av et kommunistisk parti. Gjennom dette partiets praksis får de streikende arbeiderne tillit til det. På denne måten knyttes det band mellom de streikende og partiet. klassens kampevne blir styrka og partiet blir styrka.

Streiken er et særs viktig våpen i arbeiderklassens kamp sjøl om det ikke er sjølve krigem, men en skole i krig. Et vellykka streikearbeid vil styrke klassens kampkraft, og det vil gi partiet økt innflytelse. En sterk klasse og et sterkt parti er to sider av samme sak. Det er nødvendig for kortsiktige resultater og for den proletariske revolusjon.

Litteratur: Lenin: Om streik

Marx: Lønn, pris og profitt, kap. 13 og 14.
AKP(m-l)s faglige studiebok, s.176-80.

ARBEIDERKLASSENS HISTORISKE OPPGAVE

Siden Marx og Engels skrev det kommunistiske manifest, har et av hovedspørsmåla i kampen mellom kommunister og opportunistar i arbeiderbevegelsen dreid seg om arbeiderklassens ledende rolle. Kampen har stått om følgende to spørsmål:

- = skal arbeiderklassen eller ulike grupper småborgere lede kampen for sosialismen.
- Kår sosialismen har seira, skal arbeiderklassen innføre sin egen stat, proletarietets diktatur, eller skal det innføres en "hele folkets stat."

Karl Marx sa for mer enn hundre år siden at kommunistene erkjenner proletarietets verdenshistoriske rolle ikke fordi de ser på proletarene som guder. Tvert i mot, deres rolle kommer av at "... mennesket går tapt i proletarietet..Spørsmålet er ikke om den enkelte proletar eller hele proletarietet for øyeblikket ser sitt mål. Spørsmålet er hva proletarietet i virkeligheten er og hvordan det som følge av det historisk er bundet til å handle." Marx og Engels viste at proletarietet uunngåelig vil styrte borgerskapet som herskerklasse, opprette sin egen stat, proletarietets diktatur, for mee den som redskap å bygge sosialismen. Dette er arbeiderklassens historiske oppgave.

Dette er ikke "idealisering" eller "romantisering" av arbeiderklassen i forhold til andre klasser. Arbeiderklassens rolle bestemmes ut fra den stilling i produksjonen. Det er bestemt av bl.a. ved hvilken arbeidskraften står i forhold til de vitenskapelige bevisene. Arbeiderklassen er den eneste klassen, og har sin egen vitenskapelige bevis, -en, som arbeiderklassen er bundet til å innføre.

De intellektuelle

Iva skiller arbeiderklassen fra intellektuelle. Arbeiderklassen er bundet til kapitalismen som er karakterisert ved sin individualisme og mangel på disiplin. Dette gjør at de i alle skjerppe klassekampssituasjoner har en tendens til å vakle. Borgerskapet prøver derfor på alle måter å knytte den til seg. Viss de intellektuelle stiller seg under arbeiderklassens ledelse kan de bli en viktig alliert i kampen for revolusjonen.

STYRK GREPET OM DEN KOMMUNISTISKE TEORIEN

Del B av sirkelen vår er no ferdig. Sirkelen tar opp marxismen sin politiske økonomi irekna analysen av imperialismen, og går til saman over fem studiemøte.

Vi vil på det sterkaste oppmode laga om å gå i gang med studier i disse viktige emna alt nå. Nokre har alt starta, og etter det vi høyrer med gode røynsler.

I neste nr. av 4. mai skal vi koma med ei vurdering av Del B og nokre råd om korleis folk bør gå fram når dei studerer han for å få best utbytte.

Til vidare vil vi gjøre folk merksame på eit viktig område der sirkelen er veik: Krisa i kapitalismen. Korkje den ålmenne krisa i kapitalismen eller den særskilte krisa vi er oppe i nå er det blitt lagt nok vekt på. I det neste nr. av 4. mai kjem vi difor med eit tillegg til sirkelen som vil gå på krisa.

Seinare kjem det eit sentralt opplegg på ting som skal studerast, og vi bed folk om å ta dette med i planlegginga alt nå.

LYKKE TIL MED STUDIANE - STUDIANE ER EIN VIKTIG DEL AV KAMPEN MOT REVISJONISMEN!

studieutvalget.

TA I BRUK DEL B I NKS · SIRKELEN

STYRK NKS

Kommunistenes oppgaver er å lage revolusjon. Mao uttrykker dette på denne måten: Skal det bli noen revolusjon, må det finnes et revolusjonært parti. Uten et revolusjonært parti, uten et parti som bygger på den marxist leninistiske revolusjonære teorien og som er av marxist leninistisk type, er det umulig å lede arbeiderklassen og de brede folkemasser i kampen for å knuse imperialismen og deres lakeier. Dette sitatet peker på to ting. For det første at arbeiderklassens historiske oppgave: å styrte borgerskapet og kapitalismen for å bygge sosialismen, bare kan skje dersom arbeiderklassen er vep na med den vitenskapelige sosialismen. For det andre at kampen må ledes av et kommunistisk parti. En organisatorisk fortropp av arbeiderklassens mest bevisste elementer.

Spørsmålet om det kommunistiske partiet, AKP(m-l)s styrke er et grunnleggende spørsmål for den proletariske revolusjonen. Spørsmålet om NKS styrke er ikke et grunnleggende, men et viktig spørsmål for den proletariske revolusjonen. NKS har viktige oppgaver i kampen for revolusjonen. For det første skal NKS trekke deler av den mest framskredne og entusiastiske tredjedelen av studentene inn i NKS. Dvs. føre nytt friskt blod inn i den kommunistiske studentbevegelsen.

For det andre er NKS en rekruteringskilde for AKP. NKS medlemmer skal ved studier av M-L-M og konkret kamperfaring utvikles til å bli kommunister.

For det tredje. Mange av NKS medlemmer vil etter at studiene er avslutta bli tatt opp i AKP og fortsette arbeidet for den proletariske revolusjonen der. Avgjørende i denne sammenhengen er "Styrk AKP".

Videre har NKS et serlig ansvar for å vinne flertallet av studentene over på arbeiderklassens side i kampen om makta. Det betyr i dag å få så mange studenter som mulig til å ta stilling for arbeiderklassen og folkets rettfærdige krav, som mot politiske oppsigelser, mot arbeidsløshet og dyrtid osv. For det palestinske folkets krav om et fritt Palestina, det Tsjek-

koslovakiske folkets krav om uavhengighet og sjøl-stendighet. I tillegg til dette må vi ta opp studentenes egne krav. Studentenes egen dagskamp vil være utgangspunktet for økt forståelse for enheten mellom studenter og arbeidere, for statens klassekarakter og for den proletariske revolusjon.

KOMMUNISTENES SYN PÅ STUDENTENE

Hoxha ga på AAPs 6. kongress i 1971 følgende beskrivelse av studentenes rolle i klassekampen:

"I dagens revolusjonære bevegelse har ungdommen, studentene og de ulike laga intellektuelle en viktig stilling. I mange land som Frankrike og Italia, USA og Japan, Spania og Latin-Amerika, har de vist seg å være meget aktive og har gitt bevis på sitt mot, uselvishet og revolusjonære ånd. Men det er viktig å være klar over at i venstrebevegelsen av intellektuelle og studenter hersker stor ideologisk og politisk forvirring....

Intelligensian, som Lenin poengterte og som livet selv har bevist, har aldri vært og kan aldri bli en selvstendig sosial og politisk kraft. Dens rolle og stilling avhenger av dens klassebakgrunn og sosial-økonomiske stilling, og på alliansen med ulike deler av den ene eller andre klassen. Derfor kan aldri intelligensian erstatte arbeiderklassen som den ledende klassen i revolusjonen. Ungdommen, studentene og den progressive delen av intelligensian er nære allierte til arbeiderklassen, men ikke den eneste. Arbeiderklassens hegemoni strekker seg også over andre deler av folket som også er interessert i revolusjonen, særlig **bøndene**, som i de fleste land i verden representerer arbeiderklassens viktigste, kraftigste og resolutte allierte". (s. 218, 19, 20, egen overs.)

Dette utdraget av Hoxhas tale peker på to ting:

1. At den store masse av studentene er arbeiderklassens allierte. Det er et objektivt grunnlag for denne alliansen idet flertallet av studentene står i et objektivt motsettningsforhold til monopolkapitalen. Det er viktig for den proletariske revolusjonen at studentene er arbeiderklassens reserve og ikke monopolkapitalens. Dette er et spørsmål av betydning for

styrkeforholdet mellom proletariatet og monopolborgerskapet i kampen om makta.

2. Studentenes spesielle rolle som "stormsvaer" for den revolusjonære kampen. Dvs. den rolle som avantgarde, som forbindelsesleddet til massenes kamp som studentene kan spille. Eksempler på at studentene kan spille en viktig rolle er:

Frankrike i 1968.

Norge i siste delen av 60-åra og de to første av 70-åra da studentkampen var det viktigste uttrykk for den progressive opinionen i Norge.

Hellas i 72-73 mot den fascistiske juntaen. Det var studentenes kamp som starta de store demonstrasjonene og som i løpet av kampen fikk støtte fra arbeiderklassen.

Norge i 30-åra, da studentene var ei viktig anti-fascistisk kraft i motsetning til studentflertallet i Sverige og andre vesteuropeiske land.

NKSs STYRKE AVGJØRENDE

Selv om studentene står i et objektivt motsetningsforhold til monopolborgerskapet er det ingen selv-sagt ting at de stiller seg på arbeiderklassens side.

Det pågår hele tida en kamp mellom monopolborgerskapet og proletariatet om kontrollen over studentmassen. Hvis studentflertallet blir en reserve for monopolkapitalen som den var i Sverige i 30-åra, så er det en styrke for monopolkapitalen i undertrykkelsen av arbeiderklassen og folket. Dette er selv-sagt monopolborgerskapet klar over, og det bruker idag mye krefter på å nøytralisere, korrumpere og kjøpe opp studentene. Vi veit av erfaring at studentmassen er lett påvirkelig av borgerlig propaganda. Det har sammenheng med studentenes matrielle situasjon og at det er borgerskapets verdensanskuelse og ideologi de daglig studerer. Det er derfor ingen spesiell lett oppgave å vinne studentflertallet for arbeiderklassen. Om studentene i framtida skal bli arbeiderklassens reserve avhenger av kommunistenes styrke. Alle erfaringer, også våre, bekrefter det.

Hva hadde f.eks. skjedd om NKS og AKP hadde latt være å mobilisere studentene og latt være å kjempe for sin linje i streikestøttearbeidet? Vi kan bare tenke oss hva som da ville ha skjedd. Sansynligvis ville det ikke ha blitt drevet streikkestøttearbeid

i det hele tatt blant studentene, og reaksjonære krefter som AUF-folk og DKSF'ere ville hatt fritt spillerom for monopolborgerskapets ideer.

Hva hadde skjedd hvis ikke AKP og NKS hadde hatt ei riktig linje for jobbing i studentersamfunna, da særlig i Oslo, og overlatt disse til SV, Grønt Gras og DKSF? Studentersamfunna, og da spesielt det i Oslo ville ha blitt et redskap for borgerskapet. Dvs. et sted hvor ideer om at SV og DNA er sosialistiske, Sovjet er sosialistisk, arbeiderklassen er privilegert osv ville bli spredd. Hva hadde skjedd med kvinnekampen om ikke AKPs linje hadde seira i kvinnefronten? Kvinnebevegelsen hadde da helt sikkert blitt en i all hovedsak borgerlig feministisk bevegelse. Hva hadde skjedd om ikke NKS hadde stilt seg i spissen for studentenes økonomiske og faglige kamp? Ingenting. Vi ville vel kanskje fått en ufarlig fagkritisk front.

Slike spørsmål kan vi fortsette å stille og svaret vil hele tida bli det samme:

- Den riktige linja, og massenes iverksetting av denne kommer ikke av seg sjøl. Det er et resultat av 100-årig klassekamp og vitenskaplige analyser av de grunnleggende motsigelser i kapitalismen og de objektive lovene som styrer utviklinga av samfunnet.

NKS og AKP(m-l) bygger på den vitenskaplige sosialismen. Det er bare kommunistene som er revolusjonære, og det blir ingen revolusjon om ikke det kommunistiske partiet, AKP(m-l) leder kampen. Kvinnefronten kan ikke lage revolusjon, ei heller streikestøttekomiteene eller Progressiv Front.

Dette er en kjensgjerning vi må ta konsekvensen av. Vi må gjøre våre venner entusiastiske for arbeiderklassens historiske oppgave og for kommunistenes rolle i den.

Det gjør vi bare ved å trekke dem med i den konkrete klassekampen, som deltakere i streikestøttekomiteer og ved studier av M-L-M. Dette er grunnlaget for ei sikker erkruttring til NKS.

STODA IDAG

Greier vi å trekke uorganiserte masser med i frontene det daglige arbeidet? Greier vi å trekke den mest ak-

tive tredjedelen av disse med på studier i M-L-M? Når det gjelder det siste gjør NKS som helhet en bedre innsats enn tidligere dette semesteret. Mange lag har kommet godt igang med å trekke de mest framskredne av aktivistene til seg. Disse blir fulgt opp i det daglige arbeidet og blir trukket med på sirkler. Men mindre bra er det at mange lag har veldig liten famgang i arbeidet, få sirkler igang osv.

Når det gjelder å terkke uorganiserte med i klassekampen er dette et stort problem for mange av de laga som ligger dårligst an i kampanja. Det er veldig få uorganiserte med i streikestøttearbeidet, Progressiv Front, Kvinnefronten osv. Når omlandet er lite er det selvsagt vanskelig å rekrutere. Sekterisme i massearbeidet har for disse lagas vedkommende blitt en viktig hindring i rekrutteringsarbeidet. Det er en advarsel til disse laga om et det enten er noe gærnt med den politiske linja i fronten, eller med måten vi trekker de uorganiserte med i arbeidet.

M-L-M er intet verdt om den ikke blir satt ut i livet. Først da blir den en matriell kraft som kan knuse den borgerlige staten og opprette proletariats diktatur.

FORSLAG TIL SJØLSTUDIER

Hoxhas tale på AAPs 6. kongress 1971 s. 214-26 og s. 9-31. Dimitrov om Ungdommen s. 92-95 i enhetsfronten. AKP(m-l)s hilsningstale til NKS i NKSboka. Stalin om partiet i Leninismen grunnlag og Mao om kommunistenes rolle i den nasjonale krigen.

SV DEBATTEN

SVAR TIL TO

To skriver i Forrige nummer:

"Kravet om enhet (i klassen og folket) har alltid sprenget idealismen i biter og stilt oss overfor alternativet om enten å akseptere virkeligheten på venstresida med dens grunnlag og muligheter eller isolering gjennom forpleining av vår egen rødhet. Argumentet "det er enhet i selveklassen og ikke med de revisjonistiske partiene vi ønsker" er nettopp utløp av en slik virkelighetsfjern idealisme. (min und.) Det finnes alltid store revisjonistpartier hvor tilhengerne mer eller mindre identifiserer seg med partiet. Selvfølgelig skal vi i størst mulig grad forhindre dette, men samtidig må vi innrømme at virkeligheten desverre ikke er bedre og bygge enhetstanken ut fra det. Derfor må vi vurdere SV ut fra overnevnte kriterier." TO mener vi har gjort helomvending i vårt syn på SV siden 73.

Nei TO. AKP(m-l) har ikke gjort noen helomvending. Nettopp den linja du kaller "virkelighetsfjern idealisme" har kommunistene i hovedsak fulgt i kampen for enhet i massene og kampen mot SV-ledelsen. Resultatet av "idealismen" er stor framgang i 1. mai-markeringene på klassekampens grunn i 73, 74 og 75. I Oslo ble SV klippet i to deler. -de indre motsigelsene kjerpa seg. Vi har utviklet enheten i massene gjennom diskusjon om det politiske grunnlaget for 1. mai-demonstrasjonene og holdt på reservasjonsretten for ikke å være sekteriske, dvs proklamere at alle skal være enig i alt. SV-ledelsens rolle har blitt avslørt for nye masser. Hvert år har SV vært invitert til å delta på klassekampens grunn, men har avslått.

Før valget i 73 tilbød AKP(m-l) SV valgsamarbeid. En betingelse for samarbeidet var enhet på de viktigste kampsakene for arbeiderklassen i kamp mot monopolkapitalen og imperialismen. SV avsto. Resultatet var enhet med partiløse innafor RV.

Også i DNS har vi i hovedsak fulgt denne linja. Det

slo bl.a. høsten 74 ut i rekordstemmetall til Rod Front. Fronten har hele tiden kjempet mot sosialimperialismen, mot klassesamarbeid osv. Flere ganger er SV avslørt i DNS, enten de har stilt og lidd nederlag, blitt pressa av massene til å støtte RF, - eller gått mot RF. En bi-tendens i politikken har hindret oss i å utvikle enheten på klassekampens grunn. Det var når vi i valget i 73 ga inntrykk av at SV var progressive, når vi tonte ned kampen mot sosialimperialismen i DNS og i andre sammenhenger av taktiske hensyn overfor revisjonistene. Det har hindret massemobiliseringa mot krigsfaren, mot statsmonopolkapitalismens økte utbytting, mot at staten brukes mot arbeidsfolk i den økonomiske krisa. Dette har vært en bi-tendens, og aldri vært noen hovedtendens i AKP(m-l)s politikk.

Vår hovedlinje har vært å forene alle som lar seg forene på klassekampens grunn. Dvs. å gå i aksjonsenhet også med borgerlige partier om de av en eller annen grunn støtter oss. At mange studenter og arbeidsfolk i dag tar reaksjonære standpunkter, forhindrer ikke at vi kjemper for å få dem med i fronten i enkeltsaker. I motsetning til de borgerlige partiene og deres ledere har hovedtyngden av studentene og alle arbeidsfolk objektive interesser av sosialismen og proletariatets diktatur.

TO representerer et åpent angrep på linja om å kjempe for enheten i massene og å avsløre de moderne revisjonistene. "Å bygge enhetstanken på virkeligheten" stiller TO opp som et alternativ. Virkeligheten består i at

1) SV ikke kjører ut monopolkapitalens politikk.
2) SVs program har feilaktige oppfatninger om sosialismen og 3) Partiets linje kan presses til å bryte med alt dette av at oponionspress. I tillegg (og NB) påstår TO at SVs ledere 4) ikke "kanvære en del av monopolkapitalen... fordi... staten bare i liten grad driver kapitalistisk virksomhet... fordi stortinget ikke brukes for å tilrane monopolkapitalen større andel av verdiskapinga... og fordi lønningene i stortinget og staten ikke er høye nok."

1. Tar SV arbeiderklassen eller monopolkapitalens side når de stemmer for hundre-millioners subsidier til Reksten, suspenderer arbeidere som reiser kamp mot Akerledelsen og LO-ledelsen, saboterer streikekampene og husleiestreiker? SV er ut fra sin praksis et borgerlig parti. Det må i motsetning til hva TO hevder, bekjempes med alle midler.

2. SVs program er ikke feilaktige oppfatninger av sosialismen, - men bryter overtvert med marxismen etter klasisk historisk mønster. De iklær programmet marxistisk frakk for å kunne føre ut sin politikk i arbeiderklassen. Derfor karakteristikken arbeiderparti.

3. Oponionspress kan i enkeltsaker tvinge dem, som DNA, Senterpartiet, Venstre osv. til å ta progressive standpunkter. Dvs. at revisjonistene også har en taktikk. Det gjør dem ikke mindre farlige.

4. TO underslår at staten eier 30% av industriaksjene allerede og at de bl.a. bruker krisa til rask ekspansjon. TO underslår at parlamentet ikke er et passivt klasseorgan, men brukes offensivt mot arbeiderklassen. Eller hva Mener TO om siste statsbusjettet? **Framfor å trekke fram lønna til statstoppene** (som forresten er høy nok) må TO se på hvem som reelt har eiendomsretten til de 30%, som bestemmer investeringene i Hydro, som arbeidene i Hydro, NSB, Sporveien osv. må kjempe mot. Hele TOs argument-

asjon under pkt. 4 viser at han/hun ikke har brutt med revisjonistenes linje for statsmonopolkapitalismens oppbygging. Tvert om, dette er rene SV-argumenter for å forsvare den'.

Hvordan kan forøvrig TO forsvare at Sovjet er en sosialimperialistisk supermakt? Du skriver at "vi har en økende erkjennelse av regimet" i Sovjet, men vi har da vitterlig en analyse av kapitalismen i Sovjet, av den nye byråkratkapitalistiske herskerklassen, av imperialistisk utplyndring osv. Ikke bare en erkjennelse av et regime.

Det er konsekvens og sammenheng i det TC skriver. Jeg mener det kan summeres opp som følger: TO har ei borgerlig linje i enhetspolitikken fordi han/hun forveksler et borgerlig arbeiderparti med et progressivt parti med store feil. Massenes helt korekte ønske om enhet bruker TO i realiteten som argument for ei knefallslinje overfor revisjonismen, en linje som vil føre til nederlag etter nederlag i klassekampen.

Finn.

SANGEN OM HAMMERVERKET

(Mel: Sangen om Hammerfest, fra
"Det er hær æ høre tel".)

Det var i nittensyttifem
det var en proletar
Han mista retten til sin jobb
Og plassen der han var
det var Stavanger Hammerverk
De ville slå han ned
Han hadde åpna kjeften sin
Nå ville de ha fred.

Siste dag i prøvetida
mista han sin jobb
For hvis sånne folk blir fler
så blir de snart en mobb
Og driftsingeniøren sa
Han aldri fikk et smil
Arbeideren passet ikke i
miljøet med sann stil.

Bedriften trodde det var lett
For du er ikke sterk
Når du bare har deg sjøl
mot et helt hammerverk
Men verden den går framover
Og arbeidsfolk de vet
at det det gjelder nå er kamp
og solidaritet.

Og femten mann gikk til aksjon
De valgte kampens vei
For kampen for å ytre seg
den gjelder deg og meg
Og ledelsen ble kald av skrek:
Nå må vi snart si stopp
Bedriften trenger arbeidsfred
Vi sier alle opp.

Nå kjemper mange arbeidsfolk
De kjemper samme kamp
mot klassens egne svikere
og borgerskap og ramp
De sier: Kjemp for streikerett
Og den som støtter oss
er bare den som våger gå
i kampen sjøl og sloss.

Og året nittensyttifem
skal fiende og venn
Vise hvor de står og det
blir aldri glemt igjen.

NEI TIL KLASSEDOM

KONTINGENTEN

LA OSS FÅ INN ALT UTESTÅENDE!
FLERTALLET OPP PÅ HØYESTE SATS!

Kontigenten er den eneste inntekten vi har til drift og styrking av NKS på de høyere lærerstedene. Utgiftene våre er store, for eksempel koster et ekstraflak av "Hva må Gjøres" mange tusen kroner. En full reiserunde i organisasjonen koster også mange tusen. Og prisene stiger, verre enn før....

Situasjonen i dag er:

Vi har fortsatt mye utesående kontigent, spesielt fra de store laga. Vi mener at kontigenten skal komme inn automatisk, uten oppfordringer eller purring, i starten av hvert semester. Men det er tydeligvis noen som mener noe annet: "Imorgen er atter en dag"

Kommunistenes rolle er å være motor og drivkraft i klassekampen, ikke å sette seg ned å vente "at noe skal skje". Økonomiarbeidet i vår egen organisasjon er en helt nødvendig del av klassekampen, så kast

den revisjonistiske bagasjen og sett igang maskineriet!

Mange små lag har vært flinke til å betale høyeste sats. Men enkelte store betaler konsekvent laveste. Dårligere råd? Neppe. Det har bare ikke falt kameratene inn. Når vi stiller parolen om flertallet opp på høyeste sats så er ikke det for å få "et godt økonomiarbeide å vise til" men fordi hver krone trengs i klassekampen trengs i klassekampen på de høyere lærerstedene.

Vi tror at svakhetene i økonomiarbeidet har en klar sammenheng med revisjonistisk utglidning i organisasjonsarbeidet. Nå må dette rettes opp. Vi oppfordrer alle medlemmer til å ta opp disse spørsmåla i laga sine: Er kontigenten betalt? Videresendt? Har spørsmålet om høyeste sats vært oppe.

STYRK NKS! STYRK KAMPEN MOT REVISJONISMEN HOS OSS SJØL! STYRK ØKONOMIARBEIDET OG SEND INN KONTINGENTEN!

Øk.ansv.

NKS ROTASJONS KAMPANJE

LA OSS YTE ET KRAFTIG BIDRAG FOR Å NÅ MÅLET,
TRYKKERIET FERDIG I 1976 !

Tida vi lever i preges av at monopolkapitalen og imperialistene blir stadig mer desperate. Undertrykkinga øker, samtidig som stadig fler reiser seg til kamp. Tida formelig skriker etter kommunister til å lede disse kampene i riktig retning, mot den sosialistiske revolusjonen og den lyse framtida.

Kampene i høst har bare understreket betydninga av å styrke den kommunistiske propagandaen. Mot borgerpressas storslegge stiller vi med ei ukeavis uten eget trykkeri. Sånn har det vært lenge, men i høst har det stilt seg skarpere enn før.

Til våren planlegger monopolkapitalen et samordna og statsdirigert lønnsoppgjør. Under trontaledebatten oppfordra Gjerde til hardere kamp mot "ekstremistene". Disse tinga forteller oss: Nå haster det, nå gjelder det så fort som mulig å bli herre i eget hus, få et eget trykkeri og styrke den kommunistiske pressa.

For å nå målet med et eget trykkeri i 1976 kreves en ny million samla inn innen utgangen av '76. NKS si forløpige målsetning er 150 000 fram til sommeren, herav 50 000 fram til jul! I forhold til det vi samla inn i sommer er dette et lavt tall, vi bør se på det som et minimum, som vi skal overoppfylle.

Vedrørende metodene vil vi understreke noen punkter: For det første: Saka må opp på lagsmøtene, med målsetninger og tidsfrister for hver enkelt kamerat. En formell behandling av saka, med målsetninger uten noen politisk diskusjon, vil helt sikkert svekke kamp-anja.

For det andre: I tillegg til våre egne bidrag, som er det viktigste, er det viktig å huske på at dette ikke bare er en sak som angår medlemmene. Bruk alle anledninger, møter, fester, etc. til å samle inn penger til rotasjon. Bruk lotterier, auksjoner og loppemarkeder.

Be om bidrag fra folk som kjøper Klassekampen og Hva Må Gjøres. Mange sympatisører lurar på hvordan vi finansierer virksomheten vår, og dette er en fin anledning til å fortelle dem det og be om støtte.

Til slutt: Sitt ikke på penga, men send dem inn etterhvert. Penga sendes direkte til kampfondet for rotasjonstreykkeri, adressa står i Klassekampen.

Så samler vi, så samler vi
og får vårt eget trykkeri
som avslører alt hykleri
og feier vekk all reaksjon.
ROD ROTASJON

Ou.

NKS ROTASJON

**RAGNAR KALNEIM
PRESSE FOND.**

(I.R.A.F.)

DOCUMENTOS

EDICIONES
FRONTE UNIDO
MADRID